

eul_wid: bli-aa

Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος · Hecataeus of Miletus the Historian

Testimonies

Μαρτυρίαι

Period: Ἀρχαϊκή *Archaic*
Dialect: Ἰωνική *Ionic*
Domain: Ἱστορία *History*
Format: Συναγωγή *Collection*

- 1a,1,T 1a SUID. s. Ἑκαταῖος Ἠγησάνδρου Μιλήσιος· γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου χρόνους τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύσαντος, ὅτε καὶ Διονύσιος ἦν ὁ Μιλήσιος (III), ἐπὶ τῆς ξέουλυμπιάδος· ἱστοριογράφος. Ἡρόδοτος δὲ ὁ Ἀλικαρνασεὺς ὠφέληται τούτου, νεώτερος ὢν. καὶ ἦν ἀκουστῆς Πρωταγόρου ὁ Ἑκαταῖος. πρῶτος δὲ ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε, συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης (I 3). τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου (2 T 7) νοθεύεται.
- 1a,1,T 1b SUDA s.v. Ἑλλάνικος Μιτυληναῖος (4 T I)· κατὰ τοὺς χρόνους Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους· καὶ Ἑκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐπέβαλε, γεγωνὼς κατὰ τὰ Περσικά ἢ μικρῶι πρόσ <θεν> .
- 1a,1,T 2 —s. Ἑλλάνικος Μιλήσιος· ἱστορικός. Περίοδον Γῆς καὶ Ἱστορίας.
- 1a,1,T 3a STRABON XIV 1, 7: ἄνδρες δ' ἄξιοι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ Μιλήτῳ Θαλῆς τε ... καὶ ὁ τούτου μαθητὴς Ἀναξίμανδρος καὶ ὁ τούτου πάλιν Ἀναξιμένης· ἔτι δ' Ἑκαταῖος ὁ τὴν Ἱστορίαν συντάξας.
- 1a,1,T 3b SOLIN. Coll. 40, 6: ingenia Asiatica inclita per gentes fuere. poetae Anacreon at historiae conditores Xanthus (765), Hecataeus, Herodotus, cum quibus Ephorus (70) et Theopompus (115). nam de septem sapientia praeditis
- 1a,1,T 4 HERODOT. II 143: Πρότερον δὲ Ἑκαταίῳ τῷ λογοποιῷ ἐν Θήβησι γενεηλογήσαντι ἑωυτὸν καὶ ἀναδήσαντι τὴν πατρίην ἐς ἑκαιδέκατον θεὸν ἐποίησαν οἱ ἱρέες τοῦ Διὸς οἷόν τι καὶ ἐμοὶ οὐ γενεηλογήσαντι ἑμεωυτόν (F 300).
- 1a,1,T 5 —V 36: ἐβουλεύετο ὢν (sc. Ἀρισταγόρης) μετὰ τῶν στασιωτέων. ἐκφήνας τὴν τε ἑωυτοῦ γνώμην καὶ τὰ παρὰ τοῦ Ἰστιαίου ἀπιγμένα. (2) οἱ μὲν δὴ ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ τωὐτὸ ἐξεφέροντο, κελεύοντες ἀπίσταςθαι Ἑκαταῖος δ' ὁ λογοποιὸς πρῶτα μὲν οὐκ ἔα πόλεμον βασιλείῃ τῶν Περσέων ἀναιρέεσθαι, καταλέγων τὰ τε ἔθνεα πάντα τῶν ἥρχε Δαρεῖος καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἐπεῖτε δὲ οὐκ ἔπειθε, δεύτερα συνεβούλευε ποιεῖν ὅπως ναυκρατέες τῆς θαλάσσης ἔσονται. (3) ἄλλως μὲν νυν οὐδαμῶς ἔφη λέγων ἐνορᾶν ἐσόμενον τοῦτο (ἐπίσταςθαι γὰρ τὴν δύναμιν τῶν Μιλησίων εὐῶσαν ἀσθενέα), εἰ δὲ τὰ χρήματα κατααιρεθεῖν τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Βραγχίδησι, τὰ Κροῖσος ὁ Λυδὸς ἀνέθηκε, πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσιν τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτως αὐτοὺς τε ἔξιν χρήμασι χρᾶσθαι καὶ τοὺς πολεμίους οὐ συλήσειν αὐτά. (4) τὰ δὲ χρήματα ἦν ταῦτα μεγάλα ... αὕτη μὲν δὴ οὐκ ἐνίκα ἡ γνώμη, ἐδόκεε δὲ ὅμως ἀπίσταςθαι.

- 1a,1,T 5bis PLUTARCH. Lykurg. 20, 3 (Aporhthegm. Lac. p. 218 B): Ἀρχιδαμίδας δὲ μεμφομένων τινῶν Ἐκαταῖον τὸν σοφιστήν, ὅτι παραληφθεὶς εἰς τὸ συσσίτιον οὐδὲν ἔλεγεν, ‘ὁ εἰδώς’, ἔφη, ‘λόγον καὶ καιρὸν οἶδεν’.
- 1a,1,T 6 —V 124: ἀλισκομένων δὲ τῶν πολίων ... συγκαλέσας τοὺς συστασιώτας ἐβουλεύετο (sc. Ἀρισταγόρης), λέγων ὡς ἄμεινον σφίσι εἶη κρησφύγετόν τι ὑπάρχον εἶναι, ἣν ἄρα ἐξωθέωνται ἐκ τῆς Μιλήτου, εἴτε δὴ ὦν ἐς Σαρδῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἄγοι ἐς ἀποικίην εἴτε ἐς Μύρκινον τὴν Ἡδωνῶν ... ταῦτα ἐπειρώτα ὁ Ἀρισταγόρης. (125) Ἐκαταίου μὲν νυν τοῦ Ἡγησάνδρου, ἀνδρὸς λογοποιοῦ, τούτων μὲν ἐς οὐδετέραν στέλλειν ἔφερε ἡ γνώμη, ἐν Λέρῳ δὲ τῇ νήσῳ τεῖχος οἰκοδομησάμενον ἡσυχίην ἄγειν, ἣν ἐκπέσει ἐκ τῆς Μιλήτου· ἔπειτα δὲ ἐκ ταύτης ὁρμώμενον κατελεύσεσθαι ἐς τὴν Μίλητον.
- 1a,1,T 7 Diodor. X 25, 4: ὅτι Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος πρεσβευτὴς ἀπεσταλμένος ὑπὸ τῶν Ἰώνων ἠρώτησε, δι’ ἣν αἰτίαν ἀπιστεῖ αὐτοῖς ὁ Ἀρταφέρνης· τοῦ δὲ εἰπόντος, μήποτε ὑπὲρ ὧν καταπολεμηθέντες κακῶς ἔπαθον μνησικακήσωσιν, ‘οὐκοῦν’, ἔφησεν. ‘εἰ τὸ πεπονθέναι κακῶς τὴν ἀπιστίαν περιποιεῖ, τὸ παθεῖν ἄρα εὖ ποιήσει τὰς πόλεις Πέρσαις εὐνοοῦσας’. ἀποδεξάμενος δὲ τὸ ῥηθὲν ὁ Ἀρταφέρνης ἀπέδωκε τοὺς νόμους ταῖς πόλεσι καὶ τακτοὺς φόρους κατὰ δύναμιν ἐπέταξεν.
- 1a,1,T 8 AELIAN. V.H. XIII 20: ἀνὴρ Μεγαλοπολίτης ἐξ Ἀρκαδίας, Κερκίδας ὄνομα, ἀποθνήσκων ἔλεγε πρὸς τοὺς οἰκείους ἀθυμουμένους ἡδέως ἀπολύεσθαι τοῦ ζῆν· δι’ ἐλπίδος γὰρ ἔχειν συγγενέσθαι τῶν μὲν σοφῶν Πυθαγόρῃ, τῶν δὲ ἱστορικῶν Ἐκαταίῳ, τῶν δὲ μουσικῶν Ὀλύμπῳ, τῶν δὲ ποιητῶν Ὀμήρῳ. καὶ ἐπὶ τούτοις, ὡς λόγος, τὴν ψυχὴν ἀπέλιπεν.
- 1a,1,T 9 —HA IX 23: ποιηταὶ καὶ μύθων ἀρχαίων συνθέται, ὧν περ οὖν καὶ Ἐκαταῖος ὁ λογοποιός ἐστιν (F 24).
- 1a,1,T 10 STRABON VIII 3, 9: Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος (F 25) ... πολλὰ μὲν οὖν καὶ μὴ ὄντα λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, συντεθραμμένοι τῷ ψευδεὶ διὰ τὰς μυθογραφίας. διὰ δὲ τοῦτο καὶ οὐχ ὁμολογοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν αὐτῶν.
- 1a,1,T 11a —I 1, 1: τῆς τοῦ φιλοσόφου πραγματείας εἶναι νομίζομεν, εἴπερ ἄλλην τινά, καὶ τὴν γεωγραφικὴν ... οἷ τε γὰρ πρῶτοι θαρρήσαντες αὐτῆς ἄψασθαι τοιοῦτοί τινες ὑπῆρξαν· Ὀμηρός τε καὶ Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος καὶ Ἐκαταῖος ὁ πολίτης αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἐρατοσθένης (V) φησί, καὶ Δημόκριτος (V) δὲ καὶ Εὐδοξος (V) καὶ Δικαίάρχος (IV) καὶ Ἐφορος (II) καὶ ἄλλοι πλείους· ἔτι δὲ οἱ μετὰ τούτους, Ἐρατοσθένης τε καὶ Πολύβιος καὶ Ποσειδώνιος (II), ἄνδρες φιλόσοφοι.
- 1a,1,T 11b ders. I 1, 11: νυνὶ δὲ ὅτι μὲν Ὀμηρος τῆς γεωγραφίας ἤρξεν, ἀρκείτω τὰ λεχθέντα. φανεροὶ δὲ καὶ οἱ ἐπακολουθήσαντες αὐτῷ ἄνδρες ἀξιόλογοι καὶ οἰκεῖοι φιλοσοφίας, ὧν τοὺς πρῶτους μεθ’ Ὀμηρον δύο φησὶν Ἐρατοσθένης, Ἀναξίμανδρόν τε, Θαλοῦ γεγονότα γνώριμον καὶ πολίτην, καὶ Ἐκαταῖον τὸν Μιλήσιον· τὸν μὲν οὖν ἐκδοῦναι πρῶτον γεωγραφικὸν πῖνακα, τὸν δὲ Ἐκαταῖον καταλιπεῖν γράμμα, πιστούμενον ἐκείνου εἶναι ἐκ τῆς ἄλλης αὐτοῦ γραφῆς.
- 1a,1,T 12a AGATHEM. ge. inf. I 1: Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος, ἀκουστῆς Θάλεω, πρῶτος ἐτόλμησε τὴν οἰκουμένην ἐν πῖνακι γράψαι. μεθ’ ὃν Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος, ἀνὴρ πολυπλανής, διηκρίβωσεν ὥστε θαυμασθῆναι τὸ πρᾶγμα. Ἑλλάνικος γὰρ ὁ Λέσβιος (4 T 13), ἀνὴρ πολυίστωρ, ἀπλάστως παρέδωκε τὴν ἱστορίαν. εἶτα Δαμάστης ὁ Σιγιεὺς (5 T 4) τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν Ἐκαταίου μεταγράψας Περίπλουν ἔγραψεν. ἐξῆς Δημόκριτος καὶ Εὐδοξος καὶ ἄλλοι τινὲς Γῆς Περιόδους καὶ Περίπλους ἐπραγματεύσαντο (F 36).
- 1a,1,T 12b

SCHOL. DION. PERIEG. p. 428, 7 Muell. (EUSTATH. DION p. 208, 14): τίνες πρότερον ἐν πίνακι τὴν οἰκουμένην ἔγραψαν; πρῶτος Ἀναξίμανδρος, δεύτερος Μιλήσιος Ἐκαταῖος, τρίτος Δημόκριτος Θαλοῦ μαθητής, τέταρτος Εὐδοξος.

- 1a,1,T 13 STRABON VII 3, 6: ἃ δ' Ἀπολλόδωρος (II) ἐν τῷ δευτέρῳ Περὶ νεῶν προοιμιαζόμενος εἴρηκεν, ἥκιστα λέγοιτ' ἄν. ἐπαινεῖ γὰρ Ἐρατοσθένη (V) ἀπόφασιν, ὅτι φησὶν ἐκεῖνος καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν ... οὐ θαυμαστὸν δ' εἶναι περὶ Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκείνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον (F 62 R 2) μὲν Ἡμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους, Ἀλκμᾶνα (F 118) δὲ Στεγανόποδας, Αἰσχύλον (F 431) δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομάτους [ἐν τῷ Προμηθεΐ φασι] καὶ ἄλλα μυρία. ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφεῖς βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας καὶ τὸ Ὠγύιον ὄρος καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἐσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ (II) Μεροπίδα γῆν, παρ' Ἐκαταίῳ (III) δὲ Κιμμερίδα πόλιν, παρ' Εὐημέρῳ (63 T 5) δὲ τὴν Παγχ <α> ἴαν γῆν ... s. F 194.
- 1a,1,T 14 AGATHARCHIDES bei PHOT. Bibl. 250 p. 454 b 30: τῆς ὅλης οἰκουμένης ἐν τέτταρσι κυκλιζομένης μέρεσιν, ἀνατολῆς λέγω, δύσεως, ἄρκτου καὶ μεσημβρίας, τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν ἐξείργασται Λύκος (III) τε καὶ Τίμαιος (III), τὰ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Ἐκαταῖος τε καὶ Βάσιλις (III), τὰ δὲ πρὸς τὰς ἄρκτους Διόφαντος (III) καὶ Δημήτριος (V), τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν (φορτικόν, φησί, τὸ ἀληθές) ἡμεῖς.
- 1a,1,T 15a ATHENAI. II 70 A: Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας Περιηγήσει (F 291), εἰ γνήσιον τοῦ συγγραφέως τὸ βιβλίον—Καλλίμαχος (IV) γὰρ Νησιώτου αὐτὸ ἀναγράφει.
- 1a,1,T 15b —IX 410 E: ὡς καὶ Ἐκαταῖος (F 358) δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφὼς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπιγραφομένη.
- 1a,1,T 15c ARRIAN. anab. V 6, 5: Ἡροδοτὸς τε καὶ Ἐκαταῖος (F 301) οἱ λογοποιοί, ἢ εἰ δὴ τοῦ ἄλλου ἢ Ἐκαταίου ἐστὶ τὰ ἀμφὶ τῇ γῇ τῇ Αἰγυπτίᾳ ποιήματα.
- 1a,1,T 16 STRABON I 2, 6: ... ὡς δ' εἰπεῖν, ὁ πεζὸς λόγος, ὃ γε κατεσκευασμένος, μίμημα τοῦ ποιητικοῦ ἐστὶ. πρῶτιστα γὰρ ἡ ποιητικὴ κατασκευὴ παρῆλθεν εἰς τὸ μέσον καὶ εὐδοκίμησεν· εἴτα ἐκείνην μιμούμενοι, λύσαντες τὸ μέτρον, τᾶλλα δὲ φυλάξαντες τὰ ποιητικά, συνέγραψαν οἱ περὶ Κάδμον (III) καὶ Φερεκύδη (I 3) καὶ Ἐκαταῖον· εἴτα οἱ ὕστερον, ἀφαιρουντες ἀεὶ τι τῶν τοιούτων, εἰς τὸ νῦν εἶδος κατήγαγον, ὡς ἂν ἀπὸ ὕψους τινός, καθάπερ ἂν τις καὶ τὴν κωμωιδίαν φαίη λαβεῖν τὴν σύστασιν ἀπὸ τῆς τραγωιδίας καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν ὕψους καταβιβασθεῖσαν εἰς τὸ λογοειδὲς νυνὶ καλούμενον.
- 1a,1,T 17a DIONYS. HAL. De Thuc. 5: μέλλων δὲ ἄρχεσθαι τῆς περὶ Θουκυδίδου γραφῆς ὀλίγα βούλομαι περὶ τῶν ἄλλων συγγραφέων εἰπεῖν, τῶν τε πρεσβυτέρων καὶ τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἀκμασάντων ἐκείνῳ χρόνους, ἐξ ὧν ἔσται καταφανὴς ἢ τε προαίρεσις τοῦ ἀνδρός, ἢ χρησάμενος διήλλαξε τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις. ἀρχαῖοι μὲν οὖν συγγραφεῖς πολλοὶ καὶ κατὰ πολλοὺς τόπους ἐγένοντο πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου· ἐν οἷς ἐστὶν Εὐγέων τε ὁ Σάμιος (III) καὶ Δηίοχος <ὁ Κυζικηνὸς καὶ Βίων> ὁ Προκοννήσιος (III) καὶ Εὐδημος ὁ Πάριος (VI) καὶ Δημοκλῆς ὁ Φυγελεὺς (VI) καὶ Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος ὃ τε Ἀργεῖος Ἀκουσίλαος (I 2) καὶ ὁ Λαμψακηνὸς Χάρων (III) καὶ ὁ Χαλκηδόνιος ** Ἀμελησαγόρας (III)· ὀλίγῳ τε πρεσβύτεροι τῶν Πελοποννησιακῶν καὶ μέχρι τῆς Θουκυδίδου παρεκτείναντες ἡλικίας Ἑλλάνικός τε ὁ Λέσβιος (I 4) καὶ Δαμάστης ὁ Σιγείεὺς (I 5) καὶ Ξενομήδης ὁ Κεῖος (III) καὶ Ξάνθος ὁ Λυδὸς (III) καὶ ἄλλοι συχνοί. οὗτοι προαιρέσει τε ὁμοίαι ἐχρήσαντο περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποθέσεων καὶ δυνάμεις οὐ πολὺ τι διαφερούσας ἔσχον ἀλλήλων, οἱ μὲν τὰς Ἑλληνικὰς ἀναγράφοντες ἱστορίας, οἱ δὲ τὰς βαρβαρικὰς, [καὶ] αὐτάς τε ταύτας οὐ συνάπτοντες ἀλλήλαις, ἀλλὰ κατ' ἔθνη

καὶ κατὰ πόλεις διαιροῦντες καὶ χωρὶς ἀλλήλων ἐκφέροντες, ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν φυλάττοντες σκοπόν, ὅσαι διεσώζοντο παρὰ τοῖς ἐπιχωρίοις μνήμαι κατὰ ἔθνη τε καὶ κατὰ πόλεις, εἴ τ' ἐν ἱεροῖς εἴ τ' ἐν βεβήλοις ἀποκείμεναι γραφαί, ταύτας εἰς τὴν κοινὴν ἀπάντων γνῶσιν ἐξενεγκεῖν, οἷας παρέλαβον, μήτε προστιθέντες αὐταῖς τι μήτε ἀφαιροῦντες· ἐν αἷς καὶ μῦθοί τινες ἐνῆσαν ἀπὸ τοῦ πολλοῦ πεπιστευμένοι χρόνου καὶ θεατρικά τινες περιπέτειαι πολὺ τὸ ἡλίθιον ἔχειν τοῖς νῦν δοκοῦσαι· λέξιν τε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν αὐτὴν ἅπαντες ἐπιτηδεύσαν <τεσ>, ὅσοι τοὺς αὐτοὺς προείλοντο τῶν διαλέκτων χαρακτῆρας, τὴν σαφεῇ καὶ κοινὴν καὶ καθαρὰν καὶ σύντομον καὶ τοῖς πράγμασι προσφυῇ καὶ μηδεμίαν σκευωρίαν ἐπιφαίνουσιν τεχνικὴν· ἐπιτρέχει μέντοι τις ὥρα τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ χάρις, τοῖς μὲν πλείων, τοῖς δ' ἐλάττων, δι' ἣν ἔτι μένουσιν αὐτῶν αἱ γραφαί. ὁ δ' Ἀλικαρνασεὺς Ἡρόδοτος ... τὴν τε πραγματικὴν προαίρεσιν ἐπὶ τὸ μεῖζον ἐξήνεγκε ... καὶ τῇ λέξει προσαπέδωκε τὰς παραλειφθείσας ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφῶν ἀρετάς.

1a, 1, T 17b —23, οἱ δὲ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ γενόμενοι πολέμου καὶ μέχρι τῆς Θουκυδίδου παρεκτείναντες ἡλικίας ὁμοίας ἔσχον ἅπαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προαιρέσεις, οἳ τε τὴν Ἰάδα προελόμενοι διάλεκτον τὴν ἐν τοῖς τότε χρόνοις μάλιστα ἀνθοῦσαν καὶ οἳ τὴν ἀρχαίαν Ἀτθίδα ... πάντες γὰρ οὗτοι, καθάπερ ἔφην, περὶ τὴν κυρίαν λέξιν μᾶλλον ἐσπούδασαν ἢ περὶ τὴν τροπικὴν, ταύτην δὲ ὥσπερ ἥδυσμα παρελάμβανον, σύνθεσιν τε ὀνομάτων ὁμοίαν ἅπαντες ἐπετήδευσαν τὴν ἀφελῇ καὶ ἀνεπιτήδευτον, καὶ οὐδ' ἐν τῷ σχηματίζειν τὰς λέξεις <καὶ> τὰς νοήσεις ἐξέβησαν ἐπὶ πολὺ τῆς τετριμμένης καὶ κοινῆς καὶ συνήθους ἅπασι διαλέκτου· τὰς μὲν οὖν ἀναγκαίας ἀρετάς ἢ λέξεις αὐτῶν πάντων ἔχει—καὶ γὰρ καθαρὰ καὶ σαφὴς καὶ σύντομός ἐστιν ἀποχρώντως, σώζουσα τὸν ἴδιον ἐκάστη τῆς διαλέκτου χαρακτῆρα· τὰς δ' ἐπιθέτους, ἐξ ὧν μάλιστα διάδηλος ἢ τοῦ ῥήτορος γίνεται δύναμις, οὔτε ἀπάσας οὔτε εἰς ἄκρον ἠκούσας, ἀλλ' ὀλίγας καὶ ἐπὶ βραχὺ, ὕψος λέγω καὶ καλλιρημοσύνην καὶ σεμνολογίαν καὶ μεγαλοπρέπειαν· οὐδὲ δὴ τόνον οὐδὲ βάρος οὐδὲ πάθος διεγεῖρον τὸν νοῦν οὐδὲ τὸ ἐρρωμένον καὶ ἐναγώνιον πνεῦμα, ἐξ ὧν ἡ καλουμένη γίνεται δεινότης, πλην ἐνὸς Ἡροδότου.

1a, 1, T 18 HERMOGEN. π. ἰδ. II 12 p. 411, 12 Rabe: Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος, παρ' οὗ δὴ μάλιστα ὠφέληται ὁ Ἡρόδοτος, καθαρὸς μὲν ἐστὶ καὶ σαφής, ἐν δέ τισι καὶ ἡδὺς οὐ μετρίως τῇ διαλέκτῳ δὲ ἀκράτῳ Ἰάδι καὶ οὐ μεμιγμένῃ χρησάμενος οὐδὲ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ποικίλῃ, ἥττον ἐστὶν ἔνεκά γε τῆς λέξεως ποιητικός. καὶ ἡ ἐπιμέλεια δὲ αὐτῷ οὐ τοιαύτη οὐδ' ὁμοίος ὁ κόσμος ὁ περὶ αὐτὴν· διὸ καὶ ταῖς ἡδοναῖς ἐλαττοῦται πολλῶι τοῦ Ἡροδότου, ἀλλὰ πάνυ πολλῶι, καίτοι γε μύθους τὰ πάντα σχεδὸν καὶ τοιαύτην τινὰ ἱστορίαν συγγραψάμενος. ἀλλ' οὐ μόνον ἡ ἔννοια ἱκανὴ λόγων εἶδος ὅτιοῦν ἐξεργάσασθαι, πολὺ δὲ ἔχει καὶ ἡ λέξις καὶ τὰ περὶ τὴν λέξιν, οἷον σχήματα, κῶλα, συνθήκαι, ῥυθμοί, ἀναπαύσεις, πρὸς τὸ καὶ ἡδονὰς ποιῆσαι καὶ γλυκύτητας, οἷα εἰσὶν αἱ παρὰ Ἡροδότῳ, καὶ νῆ Δία γε ἄλλο τι λόγων εἶδος, ὡς ἕκασται πεφύκασιν ἐργάζεσθαι λόγων ἰδέαι. εἰκότως οὖν τοῦτο ὁ Ἐκαταῖος πέπονθε, τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ περὶ τὴν λέξιν κόσμου μὴ ὁμοίως φροντίσας. τοσαῦτα καὶ περὶ Ἐκαταίου.

1a, 1, T 19 DEMETR. De eloc. 12: τῆς ἐρμηνείας ἡ μὲν ὀνομάζεται κατεστραμμένη, οἷον ἡ κατὰ περιόδους, ἔχουσα ὡς ἡ τῶν Ἰσοκρατείων ῥητορειῶν καὶ Γοργίου καὶ Ἀλκιδάμαντος· ὅλαι γὰρ διὰ περιόδων εἰσὶν συνεχῶν οὐδέν τι ἔλαττον, ἥπερ ἡ Ὀμήρου ποίησις δι' ἐξαμέτρων. ἡ δὲ τις διηρημένη ἐρμηνεία καλεῖται, ἡ εἰς κῶλα λελυμένη οὐ μάλα ἀλλήλοις συνηρημένα, ὡς ἡ Ἐκαταίου καὶ τὰ πλεῖστα τῶν Ἡροδότου καὶ ὅλως ἡ ἀρχαία πᾶσα. παράδειγμα αὐτῆς (F 1a) ... ὥσπερ γὰρ σεσωρευμένοις ἐπ' ἀλλήλοις τὰ κῶλα ἔοικεν ... οὐδὲ βοηθοῦντα ἀλλήλοις ὥσπερ ἐν ταῖς περιόδοις. ... (14) διὸ καὶ περιεξεσμένον ἔχει τι ἡ ἐρμηνεία ἢ πρὶν καὶ εὐσταλές, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα, ὧν τέχνη ἐδόκει ἢ συστολὴ καὶ ἰσχνότης, ἡ δὲ τῶν μετὰ ταῦτα ἐρμηνεία τοῖς Φειδίου ἔργοις ἤδη ἔοικεν ἔχουσα τι καὶ μεγαλεῖον καὶ ἀκριβὲς ἅμα.

- 1a,1,T 20 ANONYM. π. ὕψ. 27, 1 ἔτι γε μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ προσώπου διηγούμενος ὁ συγγραφεὺς ἐξαίφνης παρενεχθεὶς εἰς τὸ αὐτοπρόσωπον ἀντιμεθίσταται, καὶ ἔστι τὸ τοιοῦτον εἶδος ἐκβολή τις πάθους· “Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας, / νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἑᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα / ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐθέλοντα νοήσω, / αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι” (Il. O 346 ff.). οὐκοῦν τὴν μὲν διήγησιν ἅτε πρέπουσαν ὁ ποιητὴς προσῆψεν ἑαυτῷ, τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν τῷ θυμῷ τοῦ ἡγεμόνος ἐξαπίνης οὐδὲν προδηλώσας περιέθηκεν ... (2) διὸ καὶ ἡ πρόχρησις τοῦ σχήματος τότε, ἡνίκ' ἂν ὁξὺς ὁ καιρὸς ὦν διαμέλλειν τῷ γράφοντι μὴ διδῶι ἀλλ' εὐθὺς ἐπαναγκάζῃ μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα, ὥς καὶ παρὰ τῷ Ἑκαταίῳ (F 30).
- 1a,1,T 21 HERAKLEIT. 12 B 40 Diels 3 : πολυμαθὴν νόον ἔχειν οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην αὐτίς τε Ξενοφάνεά τε καὶ Ἑκαταῖον.
- 1a,1,T 22 PORPHYR. b. EUSEB. PE X 3 p. 466 B: Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ πολλὰ Ἑκαταίου τοῦ Μιλησίου κατὰ λέξιν μετήνεγκεν ἐκ τῆς Περιηγήσεως βραχέα παραποιήσας (F 324).
- 1a,1,T 22bis THUCYD. I, 22, 2: τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἠξίωσα γράφειν, οὐδ' ὥς ἐμοὶ ἐδόκει, ἀλλ' οἷς τε αὐτὸς παρῆν καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ὅσον δυνατόν ἀκριβεῖαι περὶ ἐκάστου ἐπεξελθόν.
- 1a,1,T 23 AVIEN. or. mar. 32: interrogasti, si tenes, Maeotici situs quis esset aequoris. Sallustium noram id dedisse ... ad eius igitur inclytam descriptionem ... multa rerum iunximus, ex plurimorum sumpta commentariis. (42) Hecataeus istic quippe erit Milesius, Hellanicusque Lesbios, Phileus quoque Atheniensis, Caryandaeus Scylax, Pausimachus inde, prisca quem genuit Samos; quin et Damastus nobili natus Sige, Rhodoque Bacoris ortus, Euctemon quoque popularis urbis Atticae, Siculus Cleon, Herodotus ipse Thurius, tum qui decus magnum loquendi est, Atticus Thucydides.
- 1a,1,T 24 CLEM. ALEX. Strom. VI 26, 8 p. 443, 4 Stäh.: Μελησαγόρου (III) γὰρ ἔκλεψεν Γοργίας ... καὶ Εὐδημος ... καὶ ... Βίων ... Ἀμφίλοχός τε καὶ Ἀριστοκλῆς καὶ Λεάνδριος καὶ Ἀναξιμένης καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἑκαταῖος καὶ Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος Διευχίδας τε ...
- 1a,1,T 25a PLIN. NH I 4 continentur situus, gentes, maria, oppida ... ex auctoribus ... externis: Polybio, Hecataeo (F 370), Hellanico, Damaste, Eudoxo ...
- 1a,1,T 25b I 5. 6 ... externis: Iuba rege, Hecataeo, Hellanico, Damaste, Dicaearcho ...
- 1a,1,T 25c I 18 continentur naturae frugum ... ex auctoribus ... externis ... Thalete, Eudoxo, Philippo, Callippo, Dositheo, Parmenisco, Metone, Critone, Oenopide, Conone, Euctemone, Harpalo, Hecataeo, Anaximandro, Sosigene, Hipparcho, Arato ...